

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **GERBRICH s.r.o.**, IČO: 26961903
se sídlem Velké Opatovice, Nádražní 106
zastoupený advokátem Mgr. Lukášem Míšou
se sídlem Brno, Dominikánské nám. 656/2

proti
žalovanému: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**
se sídlem Praha 1, Štěpánská 567/15

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2018, č. j. ČOI
134475/16/O100/1000/16/18/Be/Št,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný k odvolání žalobce změnil rozhodnutí České obchodní

inspekce, Inspektorátu Středočeského a Hl. města Prahy ze dne 11. 7. 2016, č. j. 12/1590/14/22. Ve znění napadeného rozhodnutí byla žalobci uložena pokuta ve výši 750 000 Kč (výše uložené pokuty byla snížena z částky 1 000 000 Kč) za správní delikt podle § 19a odst. 3 písm. b) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů (dále jen „ZTPV“), kterého se žalobce v postavení výrobce dopustil tím, že dle přepravního listu č. 139193418 ze dne 13. 11. 2013 a faktury č. 133110304, položka poř. 10 ze dne 18. 11. 2013 (vzorek č. 1801 S) a dle dodacího listu č. 131101949 ze dne 2. 12. 2013 a faktury č. 131111448 ze dne 2. 12. 2013 (vzorek č. 1834 S) uvedl na trh výrobek „*Dřevěné požární dveře, jednokřídlové, otočné, plné, hladké, typ A1, s deklarovanou klasifikací požární odolnosti EI 30 DP3 (konstrukce G01)*“. Jednalo se o stanovený výrobek ve smyslu ZTPV podle nařízení vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, (dále jen „NV“) a je zařazen v příloze č. 2, tabulce 8, pořadovém čísle 1 tohoto NV. Pro tyto výrobky je určen postup posouzení shody podle § 5a „*Certifikace bez zkoušek při dohledu*“. Tento výrobek nesplnil základní technické požadavky na stavební výrobky ve smyslu ZTPV a dle NV, neboť nevyhověl požadavkům normy ČSN EN 14600 Vrata, dveře a otevíravá okna s charakteristikami požární odolnosti a/nebo kouřotěsnosti – Požadavky a klasifikace, tudíž byl uveden na trh s prohlášením o shodě, které však bylo v rozporu s § 13 odst. 1 ZTPV.

2. Pro případ, že by soud neshledal žalobu důvodnou, žalobce požádal o snížení pokuty na částku, která není nepřiměřená a odpovídá okolnostem projednávané věci.

II. Obsah žaloby

3. V úvodu podané žaloby žalobce odkázal na podané odvolání s tím, že žádá, aby jeho odvolání bylo v podrobnostech k jednotlivým námitkám zohledněno jako součást žaloby.
4. V prvním žalobním bodu žalobce rozporoval, že by provedené úpravy dveří byly způsobily významným způsobem snížit požární bezpečnost. Uvedl, že všechny vnitřní hranoly mají správnou sílu (hloubku). Nedošlo tedy ke změně tloušťky dveří, jak zakazuje norma ČSN EN 15269-3. Dodržena nebyla pouze šířka hranolů, a to nahoře o 7 mm a dole o 2 mm. Tvrdil, že šířka hranolů nezavinila nezdar požární zkoušky, když dveře nevydržely v místě, kde byly rozměry hranolů zcela v souladu s technickou dokumentací. Pokud jde o použití protipožární pásky, pak tato se ve spodní části nepoužívá. Mezera mezi dveřmi a ocelovou zárubní vznikla špatnou a neodbornou montáží protipožárního uzávěru při zkoušce požární odolnosti, nikoliv nesprávným rozměrem použité pásky. Konečně k absenci sponek měl žalobce za to, že tato nezavinila neúspěch požární zkoušky, jelikož rohový spoj dveří byl pro požární zkoušku dostatečný. Dále žalobce nesouhlasil s odmítnutím důkazu spočívajícího ve výsledku požární zkoušky provedené ve zkušebně společnosti Fires, s.r.o. (dále jen „Fires“) k dané konstrukci dveří. Namítal, že tento důkaz měl být vzat v potaz, neboť popsání rozdílů jsou minimální a nemají samostatně ani společně zásadní vliv. Vedle toho žalobce poukázal na dveře konstrukce G07 nebo G02, které úspěšně prošly certifikací bez požární pásky na okopové části dveří a s jednostranným sponkováním. Dle žalobce žalovaný nesprávně interpretoval odborné stanoviska Ing. J. Č., autorizovaného inspektora v oboru požární bezpečnosti stavby, podle kterého má větší vliv kvalita použitého dřeva a provedení vlastního rámu dveřního křídla, osazení zpevňující pásky v okopové části je nadstandardem a požární zkouška ve zkušebně Fires je odpovídající po zmenšení rozměrů zpevňující pásky.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

5. Ve druhém žalobním bodu žalobce poukázal na řízení vedené u zdejšího soudu, které se váže ke společnosti Masonite CZ spol. s r. o. (dále jen Masonite) [poznámka soudu: věc vedena pod sp. zn. 9 A 74/2016] s tím, že obě řízení probíhala současně, týkala se shodné kontroly a relevantní právní předpisy, tj. ZTPV a zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (dále jen „ZOBV“), se věcně překrývají. Z uvedeného důvodu žalobce žádal, aby soud zohlednil závěry rozsudku ve věci vedené pod sp. zn. 9 A 74/2016 v projednávané věci.
6. Dále měl žalobce v rámci tohoto bodu za to, že o sankci měl správní orgán rozhodnout podle ZOBV a nezahajovat další řízení podle ZTPV. Řízení podle ZTPV bylo navíc zahájeno před pravomocným skončením řízení podle ZOBV, a proto bylo zahájeno v rozporu se zákonem.
7. Ve třetím žalobním bodu měl žalobce za to, že žalovaný nepřipustně dovozoval význam údajů prvostupňového orgánu a zkušebny, který účelově doplňoval tak, aby bylo možné zachovat platnost a nerozpornost údajů. Tvrdil, že žalovaný měl k námitce žalobce ze spisu ověřit údaje, které se v něm nacházejí, a zda jsou skutečně rozporné, a nikoliv dovozovat pravděpodobnou vůli a záměr o počtu celých minut a minuty, v níž došlo k porušení. Pokud byl údaj do rozhodnutí převzat z protokolu o jiné zkoušce, jedná se o vadu spisové dokumentace, která má vliv na zákonnost řízení. Případnou opravu údaje v protokolu o zkoušce není oprávněn žalovaný dovozovat za zkušebnu. Žalobci nebylo zřejmé, co bylo zdrojem správných dat. Dle žalobce není zřejmé, jestli tento zdroj vůbec existuje, kdo tyto údaje zapsal a kam. Je pak nepřipustné, že protokol o zkoušce vznikne dodatečně z podkladů, které nejsou součástí spisu. Takový postup vede k nedostatečnému či nesprávně zjištěnému skutkovému stavu věci. Uzavřel, že výsledek 8 minut svědčí o vadných podmínkách či vadné přípravě požární zkoušky, nikoliv o nevyhovujícím výrobku.
8. Ve čtvrtém žalobním bodu žalobce tvrdil, že montážník J. D. nebyl osobou kompetentní a oprávněnou provést přípravu požární zkoušky. K uvedenému závěru žalobce dospěl na základě konstatování, že proškolený kompetentní technik pozná rozdíl mezi montážními podmínkami a montážním návodem a vždy upozorní, že daný výrobek není oprávněn montovat. Každý z uvedených dokumentů je po obsahové stránce odlišný. Montážník pak nemusí vytušit existenci dalšího dokumentu. Montáž neproškolenou osobou bez dostatečných znalostí a bez montážního návodu vedla v projednávaném případě k vadné montáži, mj. i k použití nesprávné zárubně jako součástí požárního uzávěru.
9. V této souvislosti žalobce rovněž rozporoval postup správních orgánů, kdy ostatní výrobci na rozdíl od žalobce mohli označit montážníky pro přípravu zkoušky požární odolnosti. Dle žalobce v daném případě došlo k jeho diskriminaci oproti zavedené správní praxi.
10. V pátém žalobním bodu žalobce nesouhlasil s vypořádáním jeho námítky o nepřipojení videozáznamu jako důkazu pro vedení správního řízení. Dle žalobce videozáznam může obsahovat zcela konkrétní a přesné informace o přípravě a průběhu zkoušky. Je-li tato zkouška a její výsledek základním důkazním prostředkem, musí mít žalobce právo seznámit se s jejím průběhem. Totéž platí i o listině osob přítomných u zkoušky požární odolnosti. Žalobce považoval za nedostatečné vysvětlení, že tuto listinu má k dispozici požární zkušebna. Pokud je tato zkouška základním podkladem pro rozhodnutí žalovaného, doklady svědčící o její přípravě a provedení je nutné připojit jako součást správního spisu, aby měl žalobce možnost se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim. Z tohoto

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

důkazu při zkoušce provedené u žalobce a ostatních kontrolovaných osob by bylo možné zjistit, zda se ostatní mohli zúčastnit své zkoušky a případně tuto zkoušku i připravit.

11. V šestém žalobním bodu žalobce namítal, že provedenou zkouškou požární odolnosti nemohlo být zjištěno, zda kontrolovaný vzorek splňuje požadavky na požární odolnost, jelikož zkouška nebyla připravena způsobem, který by dával objektivní a dostatečný podklad pro rozhodnutí, že jde o neshodný výrobek a že může být přistoupeno i k uložení sankce. Uvedl, že podle protokolu o zkoušce byly spáry na zámkové straně dveří nahoře, uprostřed a dole 3,80 mm, 4,10 mm a 4,10 mm, zatímco na protilehlé straně dveří 7,90 mm, 8,10 mm a 8,40 mm. Z toho žalobce dovozoval, že dveře byly namontované k jedné straně zárubní, a to ještě ne zcela rovně. Podle strany 6 protokolu o zkoušce je navíc dána rozšířená nejistota měření v průhybu 1,80 mm a ve spárách požárních uzávěrů pod 0,50 mm, což znamená, že spáry mohly být ve skutečnosti ještě větší, téměř celý 1 cm. Byla tak porušena norma ČSN EN 1634-1 stanovující maximální toleranci spár. V uvedené normě jsou limity uvedeny pro vytvoření objektivních podmínek zkoušky. Ty v projednávaném případě nebyly dodrženy a skutkový stav tak nebyl a ani nemohl být řádně zjištěn.
12. Vedle nesprávné montáže žalobce dále poukázal na skutečnost, že zkušební norma stanoví teplotní hodnoty, kterých má být při zkoušce dosaženo, a to i průběhem teplotní křivky. Norma stanoví i povolenou odchylku, a to $\pm 15\%$ od referenčních hodnot. Od 4. minuty do konce zkoušky se zkušebna držela výrazně nad teplotní křivkou, kdy některá čidla ukázala hodnotu i o 17 % vyšší než by měla být (v průměru byl dodržen limit $+ 15\%$). Také tzv. kritérium izolace svědčí o vadné montáži kontrolovaného vzorku ve zkušebně. Podle protokolu totiž nebyla přímo na zkoušeném vzorku dosažena žádná mezní hodnota teplot.
13. V sedmém žalobním bodu žalobce namítal, že žalovaný připouští, že nebylo provedeno plné kondicionování. Uvedl, že pro provádění zkoušek požární odolnosti jsou stanoveny přesné podmínky technickou normou ČSN EN 1634-1. Povinnost provést před zkouškou kondicionování je stanovena proto, aby byl stanoven jasný postup, jak řádně a bez pochybností zjistit skutkový stav věci. Pokud technická norma stanoví přesnou procentuální hodnotu vzdušné vlhkosti při přesně uvedené teplotě vzduchu a stanoví i vlhkost pro samotné výrobky, nelze způsob dosažení tzv. rovnovážného stavu před zkouškou nahradit konstatováním o vizuálním pozorování a spekulovat o tom, v jakých podmínkách byl vzorek skladován u třetích osob, když tato skutečnost nebyla nijak ověřena. Sám žalovaný výslovně připouští, že nadměrná vlhkost může ovlivnit a zkreslit výsledky zkoušek. Z pohledu žalobce je zcela nedostatečné spolehnout se na to, že okolnosti nenasvědčují tomu, že došlo k promáčení. Nic totiž nenasvědčuje ani tomu, že k němu dojít nemohlo.
14. Dle žalobce skutečnost, že formulář o výsledku zkoušky sepsala zkušebna, a nikoli montážník, svědčí o tom, že montážník nebyl dostatečně odbornou osobou. Podle § 10 odst. 2 vyhlášky č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru, za příslušnou činnost dle této vyhlášky odpovídá osoba, která ji provedla. Touto osobou byl J. D., nikoli zkušebna. Ten tak měl dodat i příslušnou dokumentaci, a to doklad o montáži. Namísto toho však vyplnil nevyhovující (nesprávný) doklad o provozuschopnosti (který se vydává při revizích na základě zkoušek již dříve montovaných výrobků, nikoli při montáži). Je zjevné, že J. D. i zkušebna v tomto případě jednali nedbale a nekompetentně.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

15. V osmém žalobním bodu žalobce trval na tom, že jeho systém řízení výroby je v pořádku a nijak neselhal. Centrum stavebního inženýrství a.s. (dále jen „Centrum stavebního inženýrství“) je autorizovanou osobou a nad tímto systémem u žalobce vykonává dohled. Neprovádí sice konkrétní zkoušky, ale pokud by pochybení bylo tak zásadní, jak uvádí žalovaný, bylo by jistě odhaleno. Žalobce jakožto výrobce dveří se nespolehá pouze na prvotní ověření konstrukce dveří, ať už vlastní či pořízenou formou licence, ale podléhá při výrobě dohledu autorizované osoby. Ta za rok 2013 zpracovala zprávu již při vědomí výsledku zkoušky požární odolnosti. Přesto žádné pochybení neshledala. To svědčí o tom, že naopak žalovaný značně zveličuje důsledek změn zjištěných na vzorku zkouškou materiálového složení a zejména že zkušebna vadně připravila a provedla zkoušku požární odolnosti. Žalovaný se v tomto bodu dopustil nesprávného právního posouzení, když výsledek zkoušek klade k tíži žalobce a zpochybňuje způsob výkonu dohledu autorizované osoby, přičemž zcela odhlíží od všech pochybení, která se stala při přípravě a provedení zkoušek, jež byly podkladem pro toto řízení.
16. V devátém žalobním bodu žalobce namítal, že při zohlednění tiskové zprávy a oznámení o zahájení řízení je zcela zjevné, že správní orgán od počátku byl přesvědčen o své pravdě, výsledek řízení byl předem znám a správní orgán jen hledal argumenty k tomu, aby řízení dopadlo tak, jak bylo předběžně určeno a prezentováno. Po velmi negativní úvodní mediální prezentaci ze srpna 2014 (na internetových stránkách ČOI s titulkem „Některé požární dveře nezadrží požár ani 7 minut!“) a textu oznámení o zahájení řízení bylo více než zřejmé, že prvostupňový správní orgán nebude chtít v řízení rozhodnout jinak než uložením vysoké pokuty. Tomu odpovídá i to, že až na jednu výjimku nevzal v úvahu polehčující okolnosti. Žalovaný pak následně ve svém rozhodnutí přisvědčil některým námitkám žalobce, ale pochybení prvostupňového orgánu bagatelizoval a neshledal, že by to mělo vliv na výrok rozhodnutí.
17. V desátém žalobním bodu žalobce rozporoval závěr žalovaného, že námitka, že opatření nereflktují zkoušky zvláště v ocelových zárubních a zvláště v dřevěných zárubních, je irelevantní, a že zkoušený vzorek byl určený do ocelových požárních zárubní. Uvedl, že požárním uzávěrem nejsou samotné protipožární dveře. Požárním uzávěrem jsou protipožární dveře ve spojení s protipožární zárubní. Požadavky stanovené technickými normami a technickou dokumentací musí splňovat jak dveře, tak i zárubeň. Certifikát požární odolnosti pak získá celý požární uzávěr. Kontrolovaný výrobek sám o sobě není schopen odolat požáru. Tato skutečnost vyplývá i z technické normy ČSN EN 1634-1, body 3.1. Prvostupňový orgán si měla být této okolnosti vědom a zadat provedení zkoušky v souladu s tím. Jelikož se tak v tomto případě zjevně nestalo, měl být na tuto okolnost výslovně upozorněn zkušebnou, případně montážníkem.
18. Konečně v jedenáctém žalobním bodě žalobce namítal, že pokuta měla být snížena výraznějším způsobem. Dle žalobce je snížení nedostatečné s ohledem na skutečnost, že prvostupňový orgán vycházel z počtu cca 12 000 ks dveří, zatímco žalovaný omezil rozsah zboží jen na 3 ks. Dále žalobce poukázal na skutečnost, že společnosti ADOR CZ s.r.o. (dále jen ADOR“) byla snížena pokuta z 1,5 mil Kč na 1,1 mil Kč (tedy na 73,33 %), a to přestože zde existovala přítěžující okolnost spočívající v neuplatnění dobrovolných opatření. Navíc tato společnost byla poskytovatelem licence konstrukce dveří pro žalobce - pokud tedy u žalobce toto bylo zohledněno jako polehčující okolnost, u společnosti ADOR tomu tak zjevně být nemělo. Přesto byla pokuta snížena ve větším poměru než u žalobce. Společnosti Masonite pak žalovaný snížil pokutu z částky 1,3 mil Kč na 950 tis Kč

(tedy na 73,08 %). A to přestože zohlednil předchozí stejný delikt, tedy i zde je přítěžující okolnost, která u žalobce absentuje. I této společnosti tak žalovaný pokutu snížil ve větším poměru než u žalobce. Konečně žalobce poukázal i na skutečnost, že žalovaný nebyl oprávněn přihlídnout k hospodářským výsledkům žalobce za rok 2017 včetně výplaty podílu na zisku, ale měl zohlednit jen výsledky roku 2016. Žalovaný totiž měl podle § 71 správního řádu rozhodnout do konce roku 2016. Žalovaný ale rozhodnutí vydal až dne 1. 11. 2018, tedy 25 měsíců po uplynutí zákonné lhůty dle správního řádu. Žalobci přitom není známo, že by žalovaný v odvolacím řízení činil jakékoliv kroky směřující k vyřízení věci. Pokud by rozhodnutí bylo vydáno v zákonné lhůtě, nebylo by přihlídnuto k hospodářským výsledkům roku 2017.

19. Závěrem měl žalobce za to, že s ohledem na skutečnost, že odvolací řízení trvalo 27 měsíců a celková doba uplynulá od odebrání vzorků z tržní sítě je ke dni podání žaloby už více než 5 let, mělo dojít k zastavení řízení nebo k upuštění od uložení sankce. Minimálně by však bylo možné očekávat zohlednění takto dlouhé doby ve výroku rozhodnutí, což se nestalo.

III. Vyjádření k podané žalobě a související vyjádření

20. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
21. K prvnímu žalobnímu bodu uvedl, že dle zjištění Dřevařského ústavu (Výzkumný a vývojový ústav dřevařský, Praha, s.p.) byl výrobek ze žalobcova sortimentu osazen pouze ze tří stran (mimo prahovou část) páskou o rozměrech 9,2 x 1,8 mm, ačkoli správně měla být umístěna na všech čtyřech stranách páska o rozměrech 15 x 1,8 mm. Právě takovéto osazení a rozměry vykazovala protipožární páska v případě zkušební vzorku dveří ADORY DP I (vyráběných žalobcem na základě licence pod označením AI G01) v rámci testování zachyceného v protokolu PAVUS č. Pr-04-102.053 ze dne 29. 4. 2004, od něž se následně odvozuje i certifikace předmětných dveří AI G01.1 v navazující technické dokumentaci k ADORY DP I, figuruje pak údaj o takovýchto rozměrech a rozsahu osazení pásy. Tyto vlastnosti měly být dodrženy i u žalobcových výrobků.
22. K zjištěným odchylkám v materiálové skladbě od technické dokumentace uvedl, že je nutno rozlišovat dvě významové roviny: (1) Zda jde o odchylku relevantní z hlediska vlastností předmětných dveří, co do jejich požární odolnosti obecně. V tomto směru jednoznačně všechny nedostatky vyjmenované a skutkově i právně vyhodnocené na str. 14 až 19 napadeného rozhodnutí představují takovouto odchylku, a tedy rozpor výrobku s obsahem prohlášení o shodě dle § 13 odst. 1 písm. g) NV. (2) Zda ten který typ zjištěných odchylek při zkoušce materiálové skladby zároveň souvisí s chováním jiného kontrolního vzorku těchto dveří při požární zkoušce. V případě zmenšení pásy a její absence na okopové hraně lze předpokládat, že ani její řádné osazení po celém obvodu a v předepsaném větším rozměru by nezabránilo zjištěnému prohnutí dveřního křídla směrem do pece v reakci na zkušební požár a navazujícímu porušení kritéria odolnosti při zkoušce přísl. měrkou před dosažením kritéria 30 minut. Spojení dílů rámu v rozích pouze jednostranným sesponkovaním mohlo ke zjištěné deformaci vzorku při požární zkoušce přispět (viz vyjádření autorizované osoby Pavus). V případě zjištěného zeslabení jednotlivých prvků konstrukce rámu oproti úspěšně testovanému prototypu je pak souvislost s prohybem dveří průkazně dána.

23. Dále uvedl, že žalobce zastírá reálný stav věcí, pakliže v souvislosti s požadavky normy ČSN EN 15269-3 výslovně zmiňuje pouze dodržení zákazu zmenšení tloušťky prvků rámu (zůstala 33 mm), a nikoli též překročení zákazu zmenšení jejich šířky. Norma ČSN EN 15269-3 sice připouští zmenšení šířky rámového prvku, a to pouze o max. 10 %, avšak toto možné ztenčení se výslovně týká pouze dveří ktg. B, o něž zde nešlo.
24. K popírané souvislosti mezi nálezem Dřevořského ústavu a průběhem požární zkoušky PAVUS s tím, že prý k prohnutí nedošlo na straně pantové se zeslabeným hranolem, nýbrž pouze na straně zámkové, kde byl hranol v požadovaném rozměru, konstatoval, že obsah zkušebního protokolu PAVUS č. Pr-13-2.14 nikterak nepodporuje tyto žalobcovy úvahy. Dle zachycených pozorování v bodu 4 bylo v 8. minutě zkoušky dvevní křídlo (DK) prohnuté v místě horní hrany do prostoru pece a byl tak umožněn průchod 25 mm měřky. Z fotodokumentace je dále patrné, že při pohledu na neohřívanou stranu (NS) je pantová část dveří vlevo a zámková vpravo. Obrázek na str. 23 nahoře z 8. minuty zkoušky na neohřívané straně vzorku přitom ukazuje jednak výše popsané prohnutí horní hrany dveří na vodorovné ose směrem do pece, výraznější deformace (širší mezera mezi DK a zárubní) se však nachází v levé části tohoto prohýbu. Tj. na straně pantové s hranolem zúženým oproti dokumentaci o 8,4 mm, a to i přes to, že tato strana dveří je pomocí horního pantu uchycena na vyšším místě než strana zámková. Předmětná deformace v horní části dveří tedy odpovídá disproporci mezi stojinou na pantové a zámkové straně a jejímu oslabení na straně pantové, jak byla tato zjištěna na jiném prodaném vzorku z téhož období Dřevořským ústavem. Nelze pak pominout spolupůsobení okolnosti, že ve srovnání s technickou dokumentací byla oslabená i samotná horní hrana rámu (dle zjištění Dřevořského ústavu šířka 38 mm oproti požadovaným 45 mm), u níž došlo ke zmíněnému průhybu směrem do pece.
25. Jako překvapivý žalovaný hodnotil žalobcův argument, že „protipožární páska se ve spodní části dveří nepoužívá“. Okolnost, že na řadě protipožárních dveří s úspěšným testem na požární odolnost 30 minut tento prvek není, žalobce nikterak nevyvíňuje. V případě původně testovaného prototypu dveří ADORY I tato páska průkazně ve spodní části použita byla a její umístění po obvodu dvevního křídla též uvádí navazující technická dokumentace.
26. Žalovaný souhlasil se žalobcem potud, že na konkrétní způsob porušení kritéria celistvosti při požární zkoušce PAVUS (prohnutí dveří v horní části v 8. min. zkoušky) zřejmě tento nedostatek neměl přímý vliv. Názor žalobce na pravou příčinu tohoto prohybu je dle žalovaného zcela spekulativní.
27. Odkaz žalobce na okolnost, že existují případy jiných dveří, jež požární zkouškou prošly i s jednostranným sesponkováním, je dle žalovaného irelevantní. V bodě A.4.28 ČSN EN 15269-3, se sice připouští alternativní způsob spojení vnitřního rámu, pak je ale potřeba provést doplňkovou zkoušku (s novým spojením), anebo přinést jiný důkaz nesnížení mechanické pevnosti. Toto se však nerealizuje prostřednictvím volné úvahy samotného výrobce, nýbrž v režimu noremní úpravy rozšířené aplikace. Nic takového v předmětné věci neproběhlo. Žalobce uvedl na trh pozměněný výrobek, aniž zde k tomu byl dostatečný podklad.
28. K testům provedeným laboratoří Fires žalovaný uvedl, že tu jde o ex post provedené testování na zkušebním vzorku z pozdější produkce společnosti ADOR až ze srpna r. 2014, čímž evidentně nelze zpětně legitimovat předchozí konstrukční změny učiněné u výrobků

již uvedených na trh. Navíc byla daná zkouška Fires provedena sice pod názvem ADORY DP I, avšak na zkušebním vzorku průkazně odlišných vlastností ve srovnání s dveřmi ADORY DP I ze sortimentu společnosti ADOR, jež byly zachyceny koncem r. 2013 při kontrole v tržní síti.

29. K odkazu žalobce na stanovisko Ing. Č. žalovaný uvedl, že vyznívá v neprospěch žalobce, neboť se zde výslovně uvádí, že dle platné noremní úpravy nejde o změny, jež by bylo přípustné učinit bez doplňkových zkoušek.
30. K druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že jediným důvodem, proč zdejší soud zrušil rozhodnutí o ochranných opatřeních dle ZOBV u společnosti Masonite a následně žalovaný zastavil toto správní řízení, bylo zohlednění námitky, že při provedení dostatečných nápravných opatření na bázi dobrovolnosti již není důvodu ukládat je též správním rozhodnutím orgánu dozoru dle ZOBV. Tato žalobní námitka je však zcela irelevantní ve správním řízení o uložení sankce za delikt. Poznamenal, že shoda a bezpečnost žalobcových dveří AI G01 byla od počátku řešena stěžejně v režimu ZTPV. Svědčí o tom výslovné znění dokumentů vyhotovených v rámci předmětné kontroly, kde se odkazuje v řadě případů na daný předpis jako celek či na jeho jednotlivá ustanovení.
31. Ke třetímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že žalobce kritizuje prostý fakt, že žalovaný na str. 11 napadeného rozhodnutí odstranil vady odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí včetně chybného údaje, že byla zjištěna trvanlivost požární odolnosti 8 minut (ačkoli šlo o 7 minut, tj. porušení daného kritéria v 8. minutě požární zkoušky). Samotné zkušební protokoly PAVUS, jak ten původní č. Pr-13-2.142 ze dne 29. 11. 2013, tak i ten opravný č. Pr-13-2.142-Rev.1 ze dne 22. 1. 2014, jsou v tomto aspektu zcela shodné. V předmětných pasážích prvoinstančního rozhodnutí s chybným údajem ohledně požární odolnosti 8 min. nešlo o údaj převzatý mylně z nějakého jiného zkušebního protokolu či jiného správního rozhodnutí, nýbrž zjevně o záměnu dosažených celých minut požární odolnosti s údajem o minutě, kdy došlo k porušení daného kritéria. Žalovaný toto formální pochybení opravil.
32. Reálný důvod k žalobcovým pochybnostem nezakládá dle žalovaného ani oprava, ke které došlo ve zkušebním protokolu PAVUS. Šlo tu pouze o nedopatření při sepisu tohoto dokumentu, jež spočívalo v převzetí některých údajů a vyobrazení ze souběžně vyhotovovaného zkušebního protokolu č. Pr-13-2.140 ve věci zkoušky dveří společnosti Masonite též do protokolu č. Pr-13-2.142 ze dne 29. 11. 2013, a to v části příloh na stranách 12 a 21. Na upozornění žalobce byly tedy ze záznamů zkušebny PAVUS zaneseny do daných míst protokolu o zkoušce dveří AI G01 správné údaje a vyobrazení a byl vydán opravný protokol č. Pr-13-2.142-Rev.1 ke dni 22. 1. 2014.
33. Ke čtvrtému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že na žádném místě svého rozhodnutí nepracuje s variantou, že montážník J. D. nebyl kompetentní k provedení montáže žalobcových dveří. Dostatečná způsobilost J. D. k instalaci dveří byla dána tím, že disponoval platným osvědčením pro montáž požárních uzávěrů z výrobního programu společnosti ADOR a měl též k dispozici i výrobcovu průvodní dokumentaci k předmětným dveřím, jíž se měl při montáži řídit.
34. Za zcela nesmyslnou a kontraproduktivní žalovaný označil strategii žalobce, která měla spočívat v tom, že žalobce zcela záměrně do průvodní dokumentace ke dveřím AI G01 vlastní montážní návod nepřikládal, ba jej v ní ani nikde nezmiňoval, zato však do ní vkládal dokument Montážní a skladovací podmínky dveří a zárubní firmy GERBRICH

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

s.r.o. Uvedený přístup neodpovídá právní úpravě § 10 odst. 3 vyhlášky č. 246/2001 Sb. Mezi součástmi průvodní dokumentace pak jmenuje tato vyhláška v § 1 písm. k) i montážní návod, na což navazuje zmíněná povinnost osoby provádějící montáž dodržet postupy stanovené v této dokumentaci.

35. K pátému žalobnímu bodu konstatoval, že předmětný videozáznam nepatří do okruhu podkladů pro vydání napadeného rozhodnutí, nebyl z něj vyvozován žádný skutkový závěr a nebyl též samozřejmě součástí spisu. V případě požadované listiny přítomných osob u zkoušek uvedl, že navrhované zjišťování přítomných osob též nebylo v dané věci reálně potřebné.
36. K šestému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že v daném případě šlo o uspořádání zkoušky s otevíráním dveří do pece, přičemž tyto byly v souladu se svým určením zabudovány v ocelové zárubni. Na základě daného vyjádření PAVUS a údajů obsažených v příloze C a obr. D. 34 ČSN EN 1634-1 platí, že dřevěný materiál zapracovaný ve dveřích se při hoření smršťuje, v důsledku čehož se na horním a dolním okraji snaží dveře přiklonit k požáru, následkem čehož mohou vzniknout spáry mezi dveřmi a zárubní umožňující průchod měřky. Uvedené platí pro dřevěné dvevní křídlo namontované jak v kovové zárubni, tak v zárubni dřevěné. V případě kovové zárubně je tento efekt podpořen opačnou reakcí materiálu zárubně. Dřevěný materiál zárubně má tendenci chovat se stejně jako dřevěné dveře, zatímco ocel dle bodu C.2.3.1.1 ČSN EN 1634-1 se v požáru roztahuje, následkem čehož se zárubeň snaží prohnout opačným směrem než dveře. Při opačném uspořádání zkoušky (otevírání směrem od pece) by se vlivem žaru naopak horní a dolní okraj dvevního křídla měly tendenci ke kovové zárubni přitisknout. O tom, zda při zkoušce s otevíráním dveří do pece dojde k výše popsanému efektu, nerozhoduje okolnost, zda jsou dveře oproti zárubni dokonale vycentrovány. Žalobce ze srovnání naměřených velikostí spár mezi hranou dveří a zárubní na zámkové a pantové straně dveří může sice vyvodit znepokojivě znějící slovní charakteristiku, že *„dveře byly namontované k jedné straně zárubni, a to ještě ne zcela rovně“*, to však neznamená, že dveře byly ke zkoušce připraveny vadně a že právě toto je příčinou nastalého průhybu horní části vzorku do pece. Žalobce pak netvrdí a ničím nedokládá, že kdyby bylo dvevní křídlo oproti zárubni umístěno v rámci montáže o cca 2 mm směrem k pantové straně, zabránil by tento drobný posun výše popsané reakci vzorku na podmínky zkoušky. O odolnosti dřevěných dveří vůči této deformaci rozhodovaly faktory spočívající v samotných vlastnostech zkoušených dveří, a nikoli v nedostatečně jemném vycentrování hran dveří oproti zárubni.
37. K nevyhovující teplotní křivce při požární zkoušce žalovaný uvedl, že žalobce neuvádí žádný fakt, který by znamenal rozpor s noremní úpravou v čl. 5.1 ČSN EN 1363-1, tj. křivky ohřívání dle čl. 5.1.1 a odchylek dle čl. 5.1.2. Zde upravená povolená procentní odchylka 15 % v ploše křivky průměrné teploty se týká právě průměru hodnot odečtených na deskovém snímači teploty (DST), resp. jejich vývoje v průběhu zkoušky, a nikoli jednotlivých údajů z měření na termoelektrických člancích DST. Tato byla dodržena. Skutečnost, že se *„od 4. minuty do konce zkoušky zkušebna držela výrazně nad teplotní křivkou“*, je subjektivní hodnocení žalobce s tím, že jako konec zkoušky žalobce zřejmě bere 8. minutu, kdy bylo při dané požární zkoušce ukončeno pozorování vzorku dveří AI G01. Na předmětném náběhu teplot z úvodních minut zkoušky žalovaný neshledal nic významného z hlediska požadavků předmětné noremní úpravy.
38. K sedmému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že uznal, že k plnému kondicionování vzorku nedošlo, avšak toto nemělo vliv na chování vzorků při zkoušce a je to připuštěno i

v příslušné zkušební normě. Kondicionování samotného dveřního křídla norma ČSN EN 1634-1 neupravuje. Vlastní noremní úprava, dopadající na kondicionování vzorků dveří, se pak nachází v prvním odstavci čl. 8.1 ČSN EN 1363-1. Žalovaný pak neviděl žádný důvod k domněnce, že tyto zásady zde nebyly dodrženy. V této souvislosti rovněž žalovaný konstatoval, že údaje ohledně daného požárního uzávěru a jeho kontroly po montáži opatřil podpisem montážník jako kontrolující osoba.

39. V devátém žalobním bodu se žalovaný ohradil proti žalobcově formulaci, že „výsledek řízení byl předem znám“, a na to navazujícím úvahám. Správní orgán jako celek nemůže nic „vědět“ o budoucích rozhodnutích, smysl má pouze hovořit o povědomí o věci a názorech na ni u jednotlivých úředních osob, jež se postupně s danou problematikou seznamují a zabývají.
40. K desátému žalobnímu bodu žalovaný poukázal na certifikát CSI č. 1510/Z/212/2007 R1 ze dne 3. 1. 2011, od nichž se odvozuje žalobcův model A1 G01. Podle tohoto certifikátu je určení zárubní zcela obecné, když se neváže na určitý konkrétní produkt k užití ve spojení s daným modelem žalobcových dveří. Propojení dveří A1 G01 se zcela konkrétním typem ocelové zárubně bylo možno event. učinit vůči uživatelům transparentní výslovnou informací v rámci průvodní dokumentace k distribuovaným dveřím, což žalobce neučinil.
41. K jedenáctému žalobnímu bodu žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobci bylo možno uložit sankci až do výše 50 mil. Kč. Dále uvedl, že snížení sankce žalovaným tedy proběhlo již z její výše nacházející se výrazně při spodní hranici daného zákonného rozmezí. Aspekt počtu výrobků uvedených na trh byl žalovaným výrazně zredukován, v rozhodnutí první instance však toto hledisko nesehrálo samo o sobě významnou přítěžující roli. Dále žalovaný identifikoval 3 aspekty dané věci, jež snižovaly závažnost posouzení věci. Žalovaný upozornil, že jiné odvolací přezkumy s výjimkou společností Masonite a AFOR CZ nevykonal. K námitce ohledně snížení pokuty na 73% u společností Masonite a AFOR CZ žalovaný upozornil, že v případě žalobce by se nejednalo o podstatnou změnu.
42. Dále uvedl, že délka odvolacího řízení přesáhla pořádkovou lhůtu dle správního řádu, a časový odstup necelých od prvotních kontrolních úkonů do pravomocného uložení postihu ve správním řízení činil cca 5 let, avšak tyto skutečnosti nejsou relevantní z hlediska navazující argumentace o důvodnosti zastavení řízení, upuštění od sankce či zohlednění ve výroku rozhodnutí o sankci. V daném případě šlo dohromady o 6 správních řízení nadstandardní právní i věcné složitosti, jež spolu navzájem ve větší či menší míře souvisela. Bylo tedy třeba je v daném souhrnu při vyřizování věci brát v potaz.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

43. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
44. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
45. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
  - Podle § 19a odst. 3 písm. b) ZTPV výrobce, dovozce, zplnomocněný zástupce nebo distributor se dopustí správního deliktu tím, že uvede na trh nebo do provozu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

anebo distribuuje stanovené výrobky s označením nebo dokumentem, které jsou v rozporu s § 13.

- Podle § 13 odst. 1 ZTPV stanovený výrobek může být uveden na trh nebo, u výrobků stanovených nařízením vlády, uveden do provozu pouze za předpokladu, že splňuje technické požadavky stanovené podle § 12 odst. 1 písm. b), po posouzení shody postupem stanoveným podle § 12 odst. 3 a jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 2. Pokud se dovozce před uvedením stanoveného výrobku na trh domnívá nebo má i jen důvod se domnívat, že tento výrobek nesplňuje technické požadavky stanovené podle § 12 odst. 1 písm. b) a navíc ohrožuje zdraví, informuje o tom u výrobků stanovených nařízením vlády příslušný orgán dozoru a výrobce.
- Podle § 19a odst. 7 písm. a) ZTPV za správní delikt se uloží pokuta do 50 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. f) nebo g) nebo odstavce 1 písm. f) nebo g) nebo odstavce 3.

46. Soud o podané žalobě uvážil následovně:

47. K odkazu žalobce na podané odvolání s tím, že má být soudem zohledněno jako součást podané žaloby, soud uvádí, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013-36) je nutno žalobní body výslovně formulovat v žalobě. Soudní řízení správní totiž není pokračováním správního řízení, nýbrž zcela samostatným typem přezkumného řízení. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí, které vydal správní orgán rozhodující v posledním stupni, který zpravidla již reagoval na obsah odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Soud pak není instancí, která by nezávisle na odvolacím orgánu měla obsah odvolání opětovně přezkoumávat. Z uvedených důvodů nepovažuje soud odkaz na podané odvolání za relevantní. Navíc žalobce v podané žalobě neodkázal na žádnou konkrétní část, kterou by měl soud zohlednit, když pouze v nejobecnější rovině poukazoval na obsah odvolání. Takovýto odkaz je však zcela nedostatečný.
48. Pokud jde o první žalobní bod, soud předně poukazuje na skutečnost, že žalobcovy námitky ohledně zmenšení rámu dveřního křídla, zmenšení či absence protipožární pásky a (jednostranného) sponkování zůstaly v rovině tvrzení. Žalobce tak nepředložil žádný důkaz, že výše uvedené skutečnosti snížily požární odolnost předmětných dveří. Tyto námitky tak soud považuje za pouhé spekulace.
49. Naopak za rozhodnou pro posouzení prvního žalobního bodu soud považoval skutečnost, kterou žalovaný uvedl v napadeném rozhodnutí, a to že podle platných technických předpisů (bod A.4.26 normy ČSN EN 15269-3 a čl. 13.3.3 normy ČSN EN 1634-1) není možné provést zmenšení rámu dveřního křídla pro dveře kategorie A bez doplňkové zkoušky, která bude zahrnovat minimální rozměry rámových prvků. Obdobný závěr pak platí pro zmenšení či úplné odstranění protipožární pásky a rovněž i pro spojení rámových prvků. I v těchto případech bylo nutno provést doplňkovou zkoušku. Soud pak podotýká, že ke zcela totožnému závěru ohledně změny rozměrů dřevěných profilů a změny či absence protipožární pásky dospěl i Ing. J. Č. v „Odborném stanovisku ke změnám v konstrukci dveřního křídla“ ze dne 24. 9. 2014. V uvedeném stanovisku Ing. Č. sice konstatoval, že zmenšení šířky rámu nemá zásadní vliv na výsledek zkoušky a za zásadnější považuje kvalitu použitého dřeva a vlastní provedení rámu. Zároveň se však Ing. Č. domníval, že konkrétní šířka 35 (41) mm je na samé hranici použitelnosti u dané konstrukce dveřního křídla. Bezpečnostní pásku o rozměrech 10 x 1,8 mm považoval za

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

běžně používaný standard s minimálním vlivem na výslednou třídu požární odolnosti, ovšem opět zdůraznil, že pásku není možné zmenšit bez dodatečných zkoušek.

50. Z výše uvedeného vyplývá, že každá z žalobcem napadených změn předmětného dveřního křídla vyžadovala oproti technické dokumentaci doplňkovou (dodatečnou) zkoušku (viz příslušné normy). Jinými slovy každá z žalobcem provedených změn sama o sobě mohla snížit požární odolnost předmětného dveřního křídla. Vzhledem k tomu, že stejný typ předmětného dveřního křídla neobstál během zkoušky provedené zkušebnou Pavus dne 28. 11. 2013, a to zcela v zásadní míře, nemůže žalobce s úspěchem tvrdit, že žádná z provedených změn nemohla mít zásadní vliv na požární odolnost, tím spíše, když žalobce svá tvrzení nedokládá.
51. Správní orgány nepochybily, když odmítly důkaz protokolem o zkoušce společnosti Fires. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že uvedený důkaz nebyl správními orgány zohledněn, neboť byl posuzován odlišný vzorek, konkrétně dveře vyrobené v roce 2014, a dále protože z tohoto protokolu nelze jednoznačně zjistit, z jakých dřevěných profilů byl vyroben posuzovaný výrobek. S uvedeným hodnocením se soud plně ztotožňuje. Žalobce se sice v podané žalobě snaží marginalizovat rozdíly mezi jednotlivými výrobky, aniž by tyto rozdíly konkrétně specifikoval. Nicméně v případě, že žalobce měl za to, že předmětný typ dveří splňoval příslušnou klasifikaci požární odolnosti, měl zkoušku podrobit dveře ze série, která byla testována společností Pavus, respektive které byly vyrobeny v roce 2013 a vykazovaly stejné vstupní hodnoty jako dveře podrobené testu. Takový postup by měl podstatně větší vypovídací hodnotu. Žalobce však nechal provést zkoušku na dveřích vyrobených v roce 2014, přičemž z protokolu o zkoušce společnosti Fires nelze jednoznačně zjistit rozměry rámu dveřního křídla (což žalobce ani nerozporuje). Za uvedeného stavu věci však nelze důkaz předložený žalobcem považovat za relevantní. Ze stejného důvodu neobstojí ani odkaz žalobce na dveře konstrukce G07 a G02.
52. Soud doplňuje, že v interpretaci stanoviska Ing. Č. ze strany žalovaného neshledal žádné nesrovnalosti. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vedle vlastního komentáře Ing. Č., na který poukazuje i žalobce v podané žalobě, zohlednil i skutečnost, která z tohoto stanoviska vyplývá, a to, že v případě všech změn, kterými se stanovisko zabývá, bylo vždy nutné vykonat doplňkovou zkoušku. Dle názoru soudu bylo stanovisko Ing. Č. interpretováno zcela s ohledem na jeho kompletní obsah a souvislosti, ve kterých byla jednotlivá tvrzení Ing. Č. učiněna.
53. K tvrzení, podle kterého žalobce požadoval nařízení ústního jednání, soud uvádí, že obsahem spisového materiálu předloženého žalovaným není žádné podání, ve kterém by žalobce požadoval nařízení ústního jednání v projednávané věci, tj. v řízení o předmětném správním deliktu, když žalobce toto podání v podané žalobě ani blíže nespecifikoval. Navíc žalobce ani neuvedl, v čem konkrétně měl být zkrácen na svých právech nenařízením ústního jednání. Ze správního spisu předloženého žalovaným pak soud zjistil, že žalobce měl možnost se ve věci ke všem zjištěním správního orgánu vyjádřit, což také činil. Za uvedeného stavu věci nemůže námitka žalobce obstát.
54. Druhý žalobní bod neshledal soud důvodným. V rozsudku ze dne 31. 5. 2018, č. j. 9 A 74/2016-68, se zdejší soud zabýval rozhodnutím žalovaného, kterým byl společnosti Masonite podle § 7 odst. 2 písm. f), g) a h) ZOBV uložen zákaz uvádění výrobků na trh, okamžité stažení předmětných výrobků a zpětné převzetí výrobku. Zdejší soud zrušil

rozhodnutí žalovaného z důvodu nedostatečného zjištění skutkového stavu, které vyžadovalo rozsáhlé doplnění. Konkrétně správní orgány v dotčeném řízení neposoudily (a ve svém rozhodnutí nezohlednily), zda a v jakém rozsahu došlo k dobrovolnému zastavení uvádění dotčených výrobků na trh, stažení těchto výrobků a zpětnému převzetí ze strany společnosti Masonite. Z výše uvedeného vyplývá, že v případě vedeném pod sp. zn. 9 A 74/2016 byla důvodem ke zrušení rozhodnutí žalovaného skutečnost, která nemůže mít na projednávaný případ, ve kterém je řešena odpovědnost žalobce za správní delikt podle § 19a odst. 3 písm. b) ZTPV, žádný vliv. Případné dobrovolné zastavení uvádění předmětných dveří na trh, jejich stažení a zpětné převzetí totiž žalobce nezbavuje odpovědnosti za spáchaný správní delikt. Z uvedeného důvodu nepovažuje soud toliko obecný odkaz žalobce na uvedené rozhodnutí za relevantní.

55. Soud nepřisvědčil námitce žalobce, že řízení v projednávané věci bylo zahájeno v rozporu se zákonem. Žalobce v podané žalobě neuvedl, na základě jakých skutečností dospěl k závěru o nezákonnosti zahájení řízení v projednávané věci. Soud pak má za to, že řízení, které bylo s žalobcem vedeno v projednávaném případě, tj. řízení ve věci odpovědnosti za správní delikt podle § 19a odst. 3 písm. b) ZTPV, je řízením samostatným, které není na řízení podle ZOBV, tj. řízení ve věci uložení opatření podle § 7 odst. 2 písm. f), g) a h) ZOBV, nikterak závislé. Závěr správního orgánu o (ne)zbytnosti uložit dotčenému subjektu nápravné opatření totiž nezakládá a ani nemůže založit odpovědnost tohoto subjektu za spáchaný správní delikt.
56. Soud nepřisvědčil tvrzením žalobce uvedeným ve třetím žalobním bodu. Dle názoru soudu žalovaný zcela v rámci svých oprávnění daných § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu korigoval v napadeném rozhodnutí závěr správního orgánu I. stupně týkající se doby požární odolnosti. Konkrétně žalovaný na místo nesprávně uvedené požární odolnosti 8 minut v prvostupňovém rozhodnutí uvedl správnou odolnost 7 minut. Tato odolnost vyplývá, jak z protokolu společnosti Pavus č. Pr-13-2.142, tak z protokolu této společnosti č. Pr-13-2.142-Rev.1. Jinými slovy nesprávně uvedená požární odolnost byla zaznamenána toliko v prvostupňovém rozhodnutí a nikoliv v protokolech společnosti Pavus. Žalovaný tak nedovozoval žádnou skutečnost, která by z předmětného protokolu společnosti Pavus nevyplývala.
57. Zároveň soud konstatuje, že žalovaný nikterak nedovozoval opravu údajů za společnost Pavus. Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným soud zjistil, že revizi protokolu č. Pr-13-2.142, provedla společnost Pavus, a to k námitkám žalobce (viz „*Vyjádření k námitkám kontrolovaného subjektu GERBICH s.r.o., Protokol o zkoušce č. č. Pr-13-2.142*“ společnosti Pavus). Za zásadní pro projednávanou věc pak soud považuje charakter opravovaných skutečností. Konkrétně oprava ze strany společnosti Pavus neproběhla ve vlastním protokolu, a tedy neměla vliv na závěry uvedené v předmětném protokolu. Oprava v protokolu proběhla toliko v přílohách, kdy došlo na straně 12 předmětného protokolu k opravě řádku c) uvedené tabulky, zachycující velikost spáry mezi dveřní konstrukcí a vnitřním rámem, a dále na straně 21, kde byla vyměněna fotografie. Uvedené opravy soud považuje za zřejmé nesprávnosti, které ve svém důsledku nezpůsobily nezákonnost předmětného protokolu. Opravy předmětného protokolu nejsou schopny jakkoliv zpochybnit zjištěný skutkový stav věci.
58. Oprávněný není ani čtvrtý žalobní bod. Dle názoru soudu byl J. D. oprávněnou osobou. O výše uvedeném svědčí živnostenské oprávnění J. D. a zejména platné osvědčení, které bylo J. D. vydáno společností ADOR a podle kterého se jedná o odborně způsobilou

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

osobu provádět montáž požárních uzávěrů společnosti ADOR (viz příloha strana 18 protokolu č. Pr-13-2.142-Rev.1). Právě společnost ADOR pak byla držitelem licence, od které žalobce odvíjel požární odolnost předmětných dveří. J. D. tak byl oprávněnou osobou. Případná absence školení J. D. ze strany žalobce nemá vliv na oprávněnost J. D. namontovat předmětné dveře. Ostatně z dokumentu „*Montážní a skladovací podmínky dveří a zárubní firmy GERBRICH s.r.o.*“, který byl přiložen k předmětným dveřím při jejich prodeji, nikterak nevyplývá, že by předmětné dveře nemohla namontovat jiná oprávněná osoba než ta, kterou proškolil žalobce. Tento dokument totiž obecně poukazuje na montážní firmu.

59. Jako účelový soud hodnotí poukaz žalobce na rozdíl mezi montážním návodem a montážními podmínkami. Jak soud uvedl výše, předmětné dveře byly žalobcem na trh uvedeny s dokumentem „*Montážní a skladovací podmínky dveří a zárubní firmy GERBRICH s.r.o.*“. Za tohoto stavu věci oprávněná osoba nepochybila, když při montáži vycházela toliko z tohoto dokumentu. Disponoval-li žalobce dokumentem jiným, bylo jeho povinností ho k výrobkům uváděným na trh přikládat, případně alespoň na jeho existenci v montážních podmínkách upozornit. Neučinil-li tak, nelze to přičítat k tíži oprávněné osoby, případně společnosti PAVUS.
60. Soud nepřisvědčil ani námitce žalobce ohledně zavedené správní praxe, která spočívala ve skutečnosti, že výrobci mohli označit montážníky, z nichž zkušebna vybrala, kdo zkoušku připraví. Žalobce výše uvedené tvrzení jednak blíže nekonkretizoval, když nikterak neuvedl, jací výrobci a v jakém případě mohli montážníky označit. Tvrzení žalobce je tak pouze obecné. Především však žalobce tvrzení o zavedené správní praxi nikterak nedoložil, ač tak bylo výhradně na něm. Nedoložil-li žalobce své tvrzení o zavedené správní praxi, není soud oprávněn k tomuto tvrzení přihlížet. Nad shora uvedené soud sděluje, že z vyjádření žalovaného vyplývá, že v předmětné věci se jednalo o první sérii kontrol. Je tedy otázky, zda za této situace zavedená správní praxe, jak uvádí žalobce, mohla vůbec existovat.
61. Důvodným soud neshledal ani pátý žalobní bod. K tomuto bodu soud předně poukazuje na to, že žalobcem poukazovaný videozáznam nebyl důkazem, ze kterého by správní orgány v projednávaném případě jakkoliv vycházely, když z napadeného rozhodnutí vyplývá, že předmětný videozáznam byl použit toliko při mediální prezentaci výsledků kontroly z důvodu poutavosti. Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně, stejně jako z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že správní orgány svá zjištění o odpovědnosti žalobce za předmětný správní delikt založily zejména na protokolu o zkoušce požární odolnosti č. Pr-13-2.142-Rev.1. V tomto protokolu je průběh zkoušky předmětných dveří zaznamenán do nejmenšího detailu. S tímto protokolem pak byl žalobce seznámen a vůči němu žalobce mohl uplatnit své námitky, což také učinil. Za tohoto stavu věci má soud za to, že správní orgány nepochybily, když předmětný videozáznam nepřipojily jako důkaz.
62. Protože žalobce měl možnost seznámit se s protokolem č. Pr-13-2.142-Rev.1, a uplatnit vůči němu námitky, nepřisvědčil soud ani námitce žalobce ohledně listiny přítomných osob u zkoušky. Za rozhodné v tomto případě soud považoval skutečnost, že v protokolu o zkoušce požární odolnosti č. Pr-13-2.142-Rev.1, je uvedena, jak osoba zpracovatele, tak osoba schvalovatele. Žalobce tak byl seznámen s osobami, které předmětný protokol vypracovaly, respektive které jsou za tento protokol odpovědné, a vůči těmto osobám mohl vznést své připomínky. Uvádění dalších osob soud považuje za nadbytečné.

63. K šestému žalobnímu bodu soud poukazuje na napadené rozhodnutí, konkrétně na stranu 35, kde se žalovaný zabýval příslušnými čl. ČSN 1634-1, včetně žalobcem namítaného čl. 7. Z této části napadeného rozhodnutí pak jednoznačně vyplývá, za jakých podmínek může být zkouška provedena, a tedy že před vlastní zkouškou mohou být naměřeny i podstatně větší spáry než 6 mm, avšak tyto spáry nesmí být takového rázu, že by do nich bylo možno vložit příslušnou měrku. Tato podmínka v případě žalobcem namítaných spár byla splněna (viz strana 12 protokolu o zkoušce požární odolnosti č. Pr-13-2.142-Rev.1). Norma ČSN 1634-1 tak neskýtá žalobci oporu v jeho tvrzení.
64. Rovněž pokud jde o teplotní křivku, soud neshledal žádný rozpor s článkem 5.1.1. a čl. 5.1.2 ČSN 1363-1. Odchylka 15 % v ploše křivky průměrné teploty se týká průměru hodnot odečtených na deskovém snímači teploty, nikoliv jednotlivých údajů z měření na termoelektrických člancích na tomto snímači. Tato odchylka byla dodržena, což připouští i žalobce.
65. Pokud jde o námitku kritéria izolace, soud poukazuje na prvostupňové rozhodnutí (viz strana 8 čtvrtý odstavec), ve kterém bylo žalobci sděleno, že dojde-li k porušení celistvosti, dochází i automaticky k porušení kritéria izolace. Uvedeným sdělením soud považuje námitku žalobce za nedůvodnou.
66. Sedmý žalobní bod není dle soudu důvodným. Pokud jde o kondicionování podpěrné konstrukce, soud odkazuje na napadené rozhodnutí, ze kterého jednoznačně vyplývá, že čl. 8.2 normy ČSN EN 1634-1 nevyžaduje kondicionování podpěrné konstrukce za předpokladu, že chování vzorku nebude ovlivněno nadměrnou vlhkostí. V této souvislosti pak žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal na skutečnost, že ocelová zárubeň vlhkost z podpěrné konstrukce do dvevního křídla nepropouští a chování vzorku tak nebylo nadměrnou vlhkostí ovlivněno. S uvedeným závěrem se soud plně ztotožňuje, když navíc námitky žalobce zůstaly v obecné rovině a proti konkrétním závěrům správních orgánů, pro které nebylo nutno provést plné kondicionování, nesměřovaly. Pokud jde o kondicionování předmětných dveří (dvevního křídla) pak bylo žalovaným poukázáno na to, že norma vyžaduje, aby se vzorek, co do pevnosti a obsahu vlhkosti, blížil podmínkám užití v praxi, což se zajišťuje kondicionováním při uložení v relativní vlhkosti vzduchu 50% a teplotě vzduchu 23°C, přičemž normou není stanovena minimální doba. Uvedené podmínky byly dle žalovaného splněny. I v tomto případě soud přisvědčil závěru správních orgánů, když navíc z protokolu o zkoušce požární odolnosti č. Pr-13-2.142-Rev.1, konkrétně bodu 3.5 vyplývá, že od okamžiku dodání vzorku do zkušebny do provedení zkoušky byl vzorek uložen v odpovídajícím prostředí. Žalobce pak v průběhu správního řízení, případně v podané žalobě neuvedl a ani nedoložil, žádné konkrétní skutečnosti, které by závěry správních orgánů týkající se kondicionování předmětných dveří byly způsobitelné jakkoliv zpochybnit (ať už u společnosti PAVUS nebo prodejce předmětných dveří). Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že i v tomto případě byly podmínky normy ČSN EN 1634-1 splněny, respektive že společnost PAVUS provedla zkoušku v souladu s uvedenou normou.
67. Soud má rovněž za to, že doklad o montáži vystavil a podepsal montážník, tj. J. D., nikoliv společnost PAVUS. K výše uvedenému závěru soud dospěl na základě „*Dokladu o kontrole provozuschopnosti požární bezpečnostního zařízení*“. Tento doklad zcela jednoznačně označuje za dodavatele, respektive zhotovitele J. D.. J. D. tak provedl montáž a kontrolu provozuschopnosti předmětných dveří dle podmínek projektové dokumentace a postupem stanoveným v průvodní dokumentaci, přičemž neshledal žádné závady (blíže viz uvedený

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

doklad). Na uvedeném závěru nic nemění skutečnost, že je uvedený doklad umístěn na hlavičkovém papíru společnosti PAVUS případně, že je zde i podpis Jiřího Bradáče. Jiří Bradáč byla osoba, která od J. D. přebírala montáž předmětných dveří. Hlavičkový papír společnosti PAVUS, na kterém je umístěn předmětný doklad, pak je odůvodněn skutečností, že uvedený doklad je přílohou protokolu o zkoušce požární odolnosti č. Pr-13-2.142-Rev.1. Z hlediska provedené kontroly pak nemá žádný význam označení dokladu, když je z tohoto dokladu zcela jednoznačně patrné, že předmětné dveře byly namontovány, respektive že byla odkontrolována jejich provozuschopnost v souladu s průvodní dokumentací.

68. K osmému žalobnímu bodu soud uvádí, že „*Zápis z dohledové prověrky systému řízení výroby*“ vypracovaný Centrem stavebního inženýrství, který žalobce doložil v průběhu správního řízení, není schopen jakkoliv zpochybnit závěry protokolu o zkoušce požární odolnosti č. Pr-13-2.142-Rev.1. Je tomu tak proto, že uvedený zápis je zcela obecný, když z něho nikterak nevyplývá, co bylo předmětem prověřování a jakým způsobem byla prověrka provedena, a tedy zda například v rámci této prověrky proběhla obdobná zkouška srovnatelných dveří, jako provedla společnost PAVUS. Na základě uvedeného zápisu lze spíše usuzovat, že prověrka se zaměřovala na kontrolu příslušných záznamů. Předmětný zápis tak nemá z hlediska zjištěného skutkové stavu žádnou vypovídající hodnotu.
69. K devátému žalobnímu bodu soud uvádí, že obsah správního spisu předloženého žalovaným neskýtá žádný podklad pro závěr, že by správní orgány postupovaly vůči žalobci jakkoliv nestranně s cílem uložit žalobci sankci za správní delikt. Takový postup nelze dovodit z oznámení o zahájení správního řízení ze dne 9. 4. 2015, č. j. 12/1590/14/22, a ani z tiskové zprávy. Oznámení o zahájení správního řízení zcela standardně popisuje, na základě jakých zjištění dochází k zahájení správního řízení, z jakého správního deliktu je žalobce podezírán včetně možné výše uložené sankce, a v návaznosti na to odpovídajícím způsobem poučuje žalobce o jeho právech. Tisková zpráva pak zcela obecně informuje o provedené kontrole, která byla zaměřena na funkčnost požárních dveří včetně výsledků této kontroly. Z uvedené zprávy tak lze dovodit pouze nevyhnutelný důsledek provedené kontroly, a to, že s dotčenými subjekty bude vedeno správní řízení o uložení sankce. Soud pak nepřisvědčil ani tvrzení žalobce, že by žalovaný vyjádření žalobce jakkoliv bagatelizoval. Naopak z odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela jednoznačně vyplývá, že se žalovaný snažil podrobně a věcně objasnit žalobci důvody, pro které jeho námitky neshledal důvodnými, případě pro které v rámci svého oprávnění korigoval závěry prvostupňového orgánu. Ostatně námitkám žalobce nepřisvědčil ani soud v projednávaném případě (viz výše). S ohledem na uvedené neshledal soud tento žalobní bod oprávněným.
70. Důvodným není ani desátý žalobní bod. Tvrzení žalobce uvedená v podané žalobě soud považuje za vyvrácená Certifikátem výrobku č. 1510/Z/212/2007 R1, ze dne 3. 1. 2011, který vydala autorizovaná osoba – Centrum stavebního inženýrství a který je obsahem správního spisu předloženého žalovaným. Z uvedeného certifikátu jednoznačně vyplývá, že dřevěná dveřní křídla G01 mohou být osazena do ocelové zárubně, dřevěné obložkové zárubně nebo dřevěné rámcové zárubně. Určení zárubní dveří v uvedeném certifikátu se tak neváže na konkrétní typ, když je zcela obecné. Žalobce pak v průběhu správního řízení, případně v podané žalobě nedoložil žádný důkaz, ze kterého by vyplýval opak. Z uvedených důvodů soud námitce žalobce nepřisvědčil.

71. K jedenáctému žalobnímu bodu, konkrétně k tvrzení, že pokuta měla být snížena výrazněji, neboť žalovaný omezil rozsah zboží na 3 ks, soud uvádí, že z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí nevyplývá, že by objem produkce žalobce měl zásadní vliv na výši uložené sankce, respektive že by výše sankce byla jakkoliv odvozována právě od objemu produkce žalobce. Prvostupňový orgán při ukládání výše sankce akcentoval zejména ohrožení oprávněného zájmu, tj. života a zdraví. Za uvedené situace a s přihlédnutím k dalším okolnostem, pro které byla sankce žalovaným snížena (zejména nižší individuální závažnost v důsledku licencovaného výrobku a přijetí dobrovolných nápravných opatření), považuje soud snížení uložené sankce za adekvátní.
72. Za relevantní soud nepovažuje ani poukaz žalobce na pokuty, které byly uloženy společností ADOR a Masonite. Výše pokuty je v každém jednotlivém případě odvozována od ryze individuálního posouzení konkrétních skutkových okolností daného případu. Nelze tak úspěšně namítat, že jestliže v jiných případech byla uložená pokuta snížena na cca 73 %, má být na tuto částku pokuta snížena i v projednávaném případě.
73. Soud nepřisvědčil rovněž námitce žalobce, že žalovaný nebyl oprávněn přihlédnout k hospodářským výsledkům žalobce za rok 2017, ale měl zohlednit pouze výsledky roku 2016. Uvedené tvrzení žalobce je v rozporu s povinností žalovaného rozhodovat podle skutkového a právního stavu ke dni vydání rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 68/2008-126). Žalovaný v projednávaném případě vydal napadené rozhodnutí dne 1. 11. 2018, a byl tak oprávněn mj. přihlédnout k aktuálním hospodářským výsledkům žalobce. Postup správních orgánů tak byl v projednávaném případě v souladu se správním řádem. Nad shora uvedené soud uvádí, že považoval-li žalobce řízení o odvolání za příliš dlouhé, nic mu nebránilo uplatnit opatření proti nečinnosti, což však neučinil.
74. K tvrzení žalobce, že s ohledem na délku řízení mělo být toto řízení zastaveno nebo upuštěno od uložení sankce, soud uvádí, že ZTPV, správní řád a ani případně zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, neumožňují zastavit správní řízení, případně upustit od uložení sankce z důvodu délky vedeného řízení. Námitka žalobce tak není oprávněná. Pro úplnost soud doplňuje, že v projednávaném případě neshledal, že by sankce byla uložena žalobci po uplynutí prekluzivní doby.
75. K návrhu žalobce na moderaci výše pokuty soud uvádí, že podle § 78 odst. 2 s. ř. s. může soud upustit od potrestání nebo uložený trest za správní delikt snížit, pakliže byl uložen trest zjevně nepřiměřený. Jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012 - 23, „*Smyslem a účelem moderace totiž není hledání „ideální“ výše sankce soudem místo správního orgánu, ale její korekce v případech, že by sankce, pohybující se nejen v zákonném rozmezí a odpovídající i všem zásadám pro její ukládání a zohledňující kritéria potřebná pro její individualizaci, zjevně neodpovídala zohlednitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti sankce*“. O takový případ se však v dané věci nejedná. Žalobci byla uložena pokuta ve výši, která nevybočuje z mezí stanovených zákonem (pokuta uložená žalobci dosahuje 1,5 % možné výše), je přiměřená okolnostem projednávaného případu a je způsobilá splnit svůj účel. Podmínky pro její snížení, či dokonce upuštění od jejího uložení proto v nyní projednávané věci tak nebyly splněny.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

76. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

77. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 29. září 2021

Mgr. Milan Tauber v.r.
předseda senátu